

Profesia de executor judecătoresc este incompatibilă cu profesia de avocat

În conformitate cu dispozițiile. art. 15, alin.1, lit. b) din Legea nr. 51/1995 republicată, cu modificările și completările ulterioare (în continuare Lege), care prevăd expres că exercitarea profesiei de avocat **este incompatibilă cu ocupațiile care lezează independența profesiei de avocat.**

« Independența » profesiei de avocat rezultă din următoarele dispoziții legale:

- art. 1, alin.1 din Lege, care stipulează că profesia de avocat este liberă și independentă, cu organizare și funcționare autonome;

- art. 2, alin.1 din Lege, care prevede că, în exercitarea profesiei, avocatul este independent și se supune numai legii, Statutului și Codului deontologic;

- paragrafului 2, pct. 1 din Codul deontologic din Uniunea Europeană aprobat drept Cod Deontologic al avocaților din România prin Decizia nr. 186 a Comisiei Permanente a UNBR, „multitudinea îndatoririlor care-i revin avocatului impun independența absolută a acestuia, scutită de orice presiune. Această independență este, de asemenea, necesară atât pentru încrederea în justiție, cât și pentru încredere în imparțialitatea judecătorului. Prin urmare, avocatul trebuie să evite orice prejudiciere a independenței sale”.

Spre deosebire de avocați, executorii judecătorești se află într-un raport de control și coordonare față de Ministerul Justiției, statut incompatibil cu acela al profesiei de avocat.

Ansamblul reglementarilor din Legea 188/2000 republicată confirmă că executorii exercita o funcție incompatibilă cu cea de avocat. Conform dispozițiilor art. 2 din Legea 188/2000, executorii judecătorești sunt învestiți să îndeplinească un serviciu de interes public, iar actul îndeplinit de executorul judecătoresc, în limitele competențelor legale, este un act de autoritate publică și are forța probantă prevăzută de lege, iar art.4 prevede că, coordonarea și controlul activității executorilor judecătorești se exercită de către Ministerul Justiției, iar numirea lor se face de ministrul justiției – art. 16. Art. 45 din Legea 188/2000 stipulează expres că acțiunea disciplinară se exercită de Ministerul Justiției, iar pentru suspendarea din funcție sau excluderea din profesie este obligatorie, cercetarea prealabilă care se efectuează de inspectorii generali din cadrul direcției de specialitate din Ministerul Justiției.

Dispozițiile art. 17 din Statutul profesiei de executor, prin care li se interzice executorilor judecătorești să se angajeze politic, confirmă încă o dată ca aceștia sunt asimilați autorităților publice, care sunt subordonați executivului. Este o deosebire esențială față de caracteristica profesiei de avocat de a fi « libera și independentă ».

Prevederile art. 12 din Statutul profesiei de executor care prevăd că profesia de executor este “liberală și independentă” nu au relevanță. Declarația prin Statutul profesiei de executor a caracterului pretins « independent » al profesiei de executor nu poate înlătura dispozițiile Legii 188/2000 care conțin – cu forță normativă superioară, dispoziții din care rezultă caracterul de subordonare față de puterea executivă. În acest sens, invocăm cel puțin dispozițiile privind «

numirea » în funcție de către ministrul justiției, dar și aspectul privind competența în inițierea acțiunii disciplinare, ce aparține de asemenea puterii executive – ministrului justiției.

În concluzie, executorii judecătorești aflându-se sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției și îndeplinind acte de autoritate publică, au o profesie incompatibilă cu cea de avocat deoarece este afectată independența specifică profesiei de avocat.

(Opinia Departamentul de studii, cercetări juridice și cooperare internațională din cadrul INPPA, validată de către Comisia Permanentă din 02.09.2016)